

MATTHEÛS

13:31-33

Het Koninkrijk van God begint klein, maar groeit en oefent een krachtige invloed uit op zijn omgeving.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/13-31-33

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het Koninkrijk groeit door het Woord	5 min	3
2	Mosterdzaad en zuurdeeg: van klein tot groot	4 min	5
3	Darby en de bedelingenleer	4 min	7
4	De vogels in de mosterdboom	9 min	8
5	Zuurdeeg en de groei van het Koninkrijk	4 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Het Koninkrijk groeit door het Woord

Laten we kijken naar Mattheüs 13 en naar twee korte gelijkenissen. Samen beslaan ze drie verzen. Ze staan in vers 31 tot en met 33. We bevinden ons midden in dit ene hoofdstuk, dat vol staat met gelijkenissen. Het hoofdstuk bestaat bijna volledig uit gelijkenissen die Jezus onderwees over het Koninkrijk, het Koninkrijk van God of, zoals het hier vaak wordt genoemd, het Koninkrijk der hemelen. Deze gelijkenissen waren bedoeld om iets te vertellen over het Koninkrijk van God of het Koninkrijk der hemelen.

De eerste gelijkenis die Jezus vertelde, wordt gewoonlijk de gelijkenis van de zaaier genoemd. Die ging over een man die zaad uitstrooide op zijn akker. Het zaad werd door de grond niet overal hetzelfde ontvangen. Sommige grond was ontvankelijker voor het zaad dan andere en bracht vrucht voort. Andere grond had verschillende problemen en gebreken waardoor die geen vrucht kon voortbrengen. Jezus zei dat dit leek op het Woord van God dat als zaad in de harten van mensen wordt geplant. Elke toestand van de grond stelde een overeenkomstige toestand van het hart voor, dat óf ontvankelijk was voor het Woord van God en vrucht droeg, óf niet ontvankelijk was en geen vrucht droeg.

Wat Hij ons daar over het Koninkrijk van God vertelt, is dat het Koninkrijk dat Jezus bracht, anders dan het koninkrijk van David, niet door het zwaard en door militaire macht werd verbreid, maar door het Woord van God. In plaats van Zijn vijanden met het zwaard te bevechten en te overwinnen, deed Hij iets wat meer op landbouw leek.

Ik geloof dat dit een vervulling is van wat Jesaja in Jesaja 2 voorzegde en wat ook Micha in Micha 4 voorzegde, waar hij sprak over de tijd waarin het Koninkrijk van God zou komen. Hij zei:

Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

JESAJA 2:4

Dit is natuurlijk niet letterlijk. Zelfs degenen die misschien denken dat het letterlijk is en het op een later tijdperk dan dit zouden toepassen, moeten beseffen dat speren en zwaarden tegenwoordig eigenlijk niet meer worden gebruikt. Het gaat dus niet over letterlijke speren of letterlijke zwaarden. Waar het daar volgens mij naar verwijst, is het feit dat de Messias kwam en Zijn Koninkrijk introduceerde, en dat dit een geestelijk Koninkrijk was. Het werd niet door het zwaard of door de speer verbreid. Zij die in dienst van Zijn Koninkrijk zouden staan, zouden geen speren en zwaarden nodig hebben. Ze zouden landbouwwerktuigen nodig hebben, want de verbreiding van het Koninkrijk van God onder de Messias lijkt meer op landbouw: op het verbreiden van het Woord en het ontvankelijk maken van de harten van anderen daarvoor, dan op het met het zwaard tot bekering dwingen of doden van mensen. Dat is wat Jezus ons over het Koninkrijk vertelt. Het wordt verbreid door het Woord van God, niet door militair optreden.

De tweede gelijkenis die Jezus in dit hoofdstuk vertelde, noemen we de gelijkenis van de tarwe en het onkruid. Ook in deze gelijkenis wordt er zaad in de wereld gezaaid. Jezus zei dat een deel van het zaad Gods volk voorstelt en een ander deel het volk van de duivel. De kern van deze gelijkenis was dat de kinderen van de duivel en de kinderen van God tot het einde van dit tijdperk samen in deze wereld zouden opgroeien. Aan het einde van het tijdperk zou God hen van elkaar scheiden. Het Koninkrijk van God zou, in de personen van zijn burgers, gedurende een bepaalde tijd blijven groeien. Tot nu toe is dat bijna tweeduizend jaar geweest, maar het koninkrijk van satan zou

gedurende dezelfde tijd groeien. Ze zouden naast elkaar groeien en vijandig tegenover elkaar staan, maar geen van beide zou het andere volledig uitroeien tot het einde van het tijdperk. Dan zou Jezus Zijn engelen sturen en zouden zij de goddelozen uitwieden. Daarna zou de wereld natuurlijk aan het Koninkrijk van God toebehoren, en:

En de zevende engel blies op de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden: De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Christus geworden, en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid.

OPENBARING 11:15

Daar ging de tweede gelijkenis over.

2

Mosterdzaad en zuurdeeg: van klein tot groot

Nu hebben we twee andere gelijkenissen. In Mattheüs 13, vers 31 tot en met 33, lezen we:

Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaad, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Dat is wel het kleinste van al de zaden, maar als het opgegroeid is, is het het grootste van de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogels in de lucht een nest komen maken in zijn takken.

MATTHEÛS 13:31-32

Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal doorzuurd was.

MATTHEÛS 13:33

Deze twee gelijkenissen worden bij elkaar geplaatst omdat ze sterk op elkaar lijken. Nu we deze twee gelijkenissen hebben gelezen, komt het totale aantal gelijkenissen dat we in dit hoofdstuk hebben behandeld op vier. Jezus gaf uitvoerige uitleg bij de eerste twee gelijkenissen. Hij legde elk detail uit van de gelijkenis van de zaaier en van de gelijkenis van de tarwe en het onkruid. Hier geeft Hij echter twee zeer korte gelijkenissen en legt Hij ze niet uit. Misschien heeft Hij ze later afzonderlijk aan de discipelen uitgelegd en heeft Mattheüs die uitleg eenvoudigweg niet opgeschreven, omdat hij dacht dat de betekenis ervan zo vanzelfsprekend zou zijn.

Het is werkelijk heel gemakkelijk te zien wat hiermee gezegd wordt, nietwaar? Het Koninkrijk van God is als een mosterdzaadje. Het is heel klein en groeit uit tot een grote boom. Dat lijkt er beslist op te wijzen dat het Koninkrijk weliswaar klein begon, in de persoon van Jezus en Zijn discipelen, maar dat het aan het einde van het tijdperk zal zijn uitgegroeid tot een omvangrijke, zich wijd verbreidende werkelijkheid. Die is buitengewoon groot vergeleken met haar bescheiden begin. Zo lijkt ook de gelijkenis van het zuurdeeg in de deegklomp hetzelfde te leren. Je doet maar een klein snufje zuurdeeg of gist in een deegklomp, en dat heeft invloed op de hele klomp. De hele deegklomp rijst. Hij zegt dus, zo lijkt het, dat gist, hoewel je er maar een kleine hoeveelheid van toevoegt, een invloed uitoefent die buiten verhouding staat tot zijn eigen omvang. Zo zou ook het Koninkrijk van God, dat in de tijd van Jezus klein was omdat het toen alleen uit Hem en Zijn discipelen bestond, niettemin grote invloed uitoefenen op zijn omgeving, zoals gist dat doet met een deegklomp.

Deze beide gelijkenissen zouden zoiets zeggen: „Zoals Ik hier sta,” zou Jezus zeggen, „is het Koninkrijk van God heel klein, zoals een mosterdzaadje klein is. Heel klein, als een snufje gist, een snufje zuurdeeg, een heel kleine hoeveelheid die in een grote deegklomp wordt gedaan. In zekere zin lijkt het misschien onbeduidend, zonder gevolgen, iets wat je straffeloos zou kunnen negeren. Maar net als bij een mosterdzaadje of een snufje zuurdeeg zegt dit kleine begin je heel weinig over het einde. Een beetje zuurdeeg kan een hele klomp doorzuren, en een klein mosterdzaadje kan uitgroeien tot een heel grote boom. Veracht daarom de dag van het kleine begin niet. Dit is een klein begin van het Koninkrijk van God. Het lijkt misschien slechts een mosterdzaadje of een snufje gist te zijn, maar als je afwacht, zul je zien dat dit Koninkrijk zich zal verbreiden, dat dit Koninkrijk zal oprukken, dat dit Koninkrijk het

zal overnemen en dat dit Koninkrijk zijn omgeving volledig zal beïnvloeden. Het zal zich uitbreiden. Het zal enorm zijn.” Dat is wat Jezus zegt. Dat is tenminste wat deze gelijkenissen lijken te zeggen.

3

Darby en de bedelingenleer

Wat ik interessant vind, is wat er in de moderne kerk met deze twee gelijkenissen is gebeurd. Zoals ik al zei, zijn dit de eerste twee gelijkenissen die we lezen waarvan Jezus de betekenis niet uitlegt. Hij legde de betekenis van de eerste twee uit, maar hier zijn er nog twee, en Hij legt hun betekenis niet uit. En jawel hoor, zodra Hij ons enkele gelijkenissen geeft zonder uitleg, begrijpen de discipelen van Jezus ze verkeerd. Ik bedoel de discipelen van Jezus van tegenwoordig, want ik geloof niet dat de eerste discipelen het verkeerd hebben begrepen. Ik denk dat hun geen uitleg werd gegeven omdat ze het zonder uitleg begrepen. Of misschien legde Jezus het hun wel uit, maar heeft Mattheüs de uitleg niet opgeschreven omdat hij ervan uitging dat iedereen het begrijpt. Dit is eenvoudig.

Maar jawel hoor, de kerk heeft er in recentere tijden een potje van gemaakt. Nog geen 175 jaar geleden ontstond er in Groot-Brittannië een nieuwe theorie van Bijbelinterpretatie, die zich over de hele beschaaftde en gekerstende wereld verspreidde. Deze zienswijze legt bijna alles in de Schrift anders uit dan christenen het eeuwenlang daarvoor hadden uitgelegd. Toen deze voor het eerst opkwam bij een man die John Nelson Darby heette, was het een zienswijze die in wezen beweerde een herstel te zijn van de oorspronkelijke leer van de apostelen. Elke generatie van de kerk sinds de apostelen zou die leer uit het oog hebben verloren. Darby erkende natuurlijk dat de kerk zijn opvattingen 1.800 jaar lang niet had onderwezen, maar hij geloofde dat dit kwam doordat de kerk deze waarheid was kwijtgeraakt en dat wat hij onderwees herontdekte waarheid was.

Klinkt dat als iets wat je al eerder hebt gehoord? Het is interessant, want Darby introduceerde deze zienswijze rond 1830. Iets later, of ongeveer in dezelfde tijd, zei een andere man, Joseph Smith, dat hij waarheden had herontdekt die de apostelen hadden onderwezen en die de kerk in de hele periode daarna was kwijtgeraakt. Zo hebben we

rond dezelfde tijd in de geschiedenis twee mannen, de ene in Amerika en de andere in Groot-Brittannië, die beweerden dat ze waarheden hadden herontdekt die de hele kerk was kwijtgeraakt, maar die de apostelen hadden onderwezen. Joseph Smith stichtte natuurlijk de Mormoonse Kerk, en zijn herontdekte waarheden waren het mormonisme. Darby's herontdekte waarheden werden de bedelingenleer genoemd.

Hoewel christenen de leer van Joseph Smith over het algemeen verwerpen omdat we erkennen dat die niet overeenstemt met het historische christendom, zien christenen om de een of andere reden niet even gemakkelijk in dat de opvattingen van John Nelson Darby ook niet overeenstemmen met het historische christendom. In sommige gevallen nemen Darby's opvattingen zelfs dingen die heel duidelijk in de Schrift staan en verdraaien ze die zo dat ze precies het tegenovergestelde betekenen. Ik zou niet de moeite nemen dit te zeggen als ik niet zou vermoeden dat veel van mijn luisteraars de Schriften begrijpen door de bril van John Nelson Darby's bedelingenleer.

Dit is in 1830 ontstaan. Wie deze verzen door de bril van de bedelingenleer leest, bijvoorbeeld met behulp van de aantekeningen in de Scofield Reference Bible, de Ryrie Study Bible of vergelijkbare Bijbels, krijgt te horen dat deze gelijkenissen precies het tegenovergestelde betekenen van wat ze lijken te betekenen.

4

De vogels in de mosterdboom

Neem bijvoorbeeld de gelijkenis van het mosterdzaad:

Hij vertelde hun nog een gelijkenis: Het Koninkrijk der hemelen lijkt op een mosterdzaadje dat een man meenam en op zijn akker zaaide; het is weliswaar het kleinste van alle zaden, maar als het volgroeid is, is het groter dan de andere planten en wordt het een boom, zodat de vogels ernaartoe komen en in de takken nestelen.

Dat klinkt beslist als een optimistisch beeld van het Koninkrijk van God. Maar John Nelson Darby was geen doctor. Ik weet niet meer welke theologische kwalificaties hij had. Maar meneer Darby, laten we hem zo noemen, zei: „Nee, dit is geen optimistisch beeld. Dit is een pessimistisch beeld.” Hij zei dat dit een beeld is van de kerk die uitgroeit tot een groot instituut, maar later verdorven raakt.

Waar haalt hij die verdorvenheid vandaan? Er staat dat de vogels in de lucht komen en in de takken ervan nestelen. Wat heeft dat met verdorvenheid te maken? Eigenlijk helemaal niets. Maar wat Darby onderwees, en wat Scofield en anderen die hem zijn gevolgd hebben onderwezen, is dit: de vogels die in de takken van deze boom rusten, stellen het kwaad voor — slechte mensen, misschien zelfs de duivel zelf — omdat er in een eerdere gelijkenis vogels voorkwamen, in de gelijkenis van de zaaier. Ze kwamen en aten het zaad op, en Jezus zei dat dit leek op de duivel die komt en het Woord wegrukt. Dus als de vogels die het zaad aten de duivel voorstelden die het Woord wegneemt, dan waren de vogels slecht. Dat deze vogels in de takken van de boom rusten, stelt volgens deze uitleg voor dat de kerk in de laatste dagen door het kwaad geïnfiltreerd zal worden.

Ik ben het daar volstrekt mee oneens. Om te beginnen is er geen enkele reden om te zeggen dat de vogels, enkel omdat ze in de ene gelijkenis de duivel voorstellen, in deze andere gelijkenis ook het kwaad moeten voorstellen. Vogels vormen tenslotte een gevaar voor zaad. Als je boer bent en zaad zaait, wil je niet dat vogels je zaad opeten. Zij zijn de slechteriken. Je zet vogelverschrikkers neer. Je doet wat je kunt om de vogels weg te houden. Het zijn ongewenste vijanden. Daarom zijn de vogels in de gelijkenis van de zaaier een goed beeld van de duivel, een goede illustratie van wat de duivel met het zaad doet.

Maar wanneer vogels op de takken van een boom neerstrijken, brengen ze de boom geen schade toe. In deze illustratie zijn de vogels geen vijanden van de boom. De boom biedt een veilige omgeving aan de vogels, die anders hulpeloze schepselen zijn. De boodschap hier is niet dat de boom op de een of andere manier verdorven raakt doordat de vogels in zijn takken leven. De boodschap is dat de boom een schuilplaats wordt voor hulpeloze schepselen die in zijn takken komen wonen.

Dat dit zo is, blijkt heel duidelijk uit het feit dat in het Oude Testament minstens drie keer hetzelfde beeld wordt gebruikt wanneer er in positieve zin wordt gesproken over de invloed die het ene of het andere koninkrijk op de omringende volken heeft. Minstens drie keer wordt in het Oude Testament een koninkrijk met een boom vergeleken, en wordt van dat koninkrijk, die boom, gezegd dat de vogels in de takken van de boom zaten. In het Oude Testament betekende dat altijd dat het koninkrijk een veilige omgeving bood aan schepselen die anders hulpeloos waren.

In Daniël hoofdstuk 4 staat bijvoorbeeld een visioen dat Daniël uitlegt. Eigenlijk is het een droom die Nebukadnezar had, en in de droom werd Nebukadnezar zelf voorgesteld als een grote boom. In die boom verbleven vogels in de takken, en dat was niet iets slechts. In Daniël hoofdstuk 4, vers 11 en 12, staat:

De boom werd groot en sterk, zijn hoogte reikte tot de hemel en hij was te zien tot aan het einde van heel de aarde. Zijn loof was prachtig en zijn vruchten waren talrijk, er zat voedsel aan voor allen. Onder hem vonden de dieren van het veld schaduw en de vogels in de lucht verbleven in zijn takken. Alle vlees werd door hem gevoed.

DANIËL 4:11-12

Dit is geen negatief beeld. Dit is een goed beeld. Natuurlijk wordt deze boom, wanneer de droom verdergaat, omgehakt, en dat stelt voor dat Nebukadnezar zeven jaar lang krankzinnig wordt. Maar het idee is dat hij, voordat hij zichzelf tegen God verhief en zichzelf de eer gaf voor wat God had gedaan, als een grote boom was die onderdak bood aan dieren, vogels en bosdieren. Met andere woorden, hij was door God aangesteld om een schuilplaats en beschermer voor de volken te zijn. De vogels maakten hem niet verdorven, en ze stellen geen verdorvenheid in hem voor.

In Ezechiël komt hetzelfde beeld twee keer voor. In Ezechiël hoofdstuk 31 staat bijvoorbeeld een profetie die betrekking had op Assyrië, nog een koninkrijk, nog een groot wereldrijk zoals Babel, maar dan uit een vroegere tijd. In Ezechiël 31, vers 5 en 6, wordt ook dit koninkrijk met een boom vergeleken. Er staat:

Daarom werd zijn stam hoger dan alle bomen op het veld. Zijn takken werden talrijk en zijn twijgen lang vanwege het vele water toen hij uitliep. Alle vogels in de lucht nestelden in zijn takken. Alle dieren van het veld wierpen hun jongen onder zijn twijgen. In zijn schaduw woonden zij allen, vele volken.

EZECHIËL 31:5-6

Hier hebben we opnieuw een volk, een koninkrijk, een groot wereldrijk, Assyrië, en het wordt met een boom vergeleken. De vogels nestelen in zijn takken. De bosdieren brengen hun jongen groot in zijn schaduw. Dit is een positief beeld. Dit is geen negatief beeld. Maar net als bij Nebukadnezar wordt deze boom, wanneer het visioen verdergaat, vanwege zijn hoogmoed omgehakt.

We hebben dus twee volken die in het Oude Testament worden genoemd, Babylon en Assyrië, die met bomen worden vergeleken. Voordat ze worden geoordeeld, wanneer ze op het toppunt van hun heerlijkheid zijn, bieden ze beschutting. Ze bewijzen eigenlijk een dienst. Ze geven beschutting en veiligheid aan de hulpelozen, en dat is wat koninkrijken geacht worden te doen.

Dezelfde beeldspraak wordt gebruikt in Ezechiël, hoofdstuk 17, en deze keer wordt die toegepast op het Koninkrijk van de Messias, precies het Koninkrijk waar Jezus over sprak, Zijn eigen Koninkrijk. Daar wordt het Koninkrijk van de Messias ook met een boom vergeleken. In Ezechiël 17, vers 22 tot en met 24, staat:

Zo zegt de Heere HEERE: Ík zal Zelf een deel van de kruin van de hoge ceder nemen en in de grond zetten. Van de top met zijn jonge loten zal Ik een breekbaar twijgje afplukken en Ik zal dat Zelf op een hoge en verheven berg planten. Op de hoge berg van Israël zal Ik het planten. Het zal takken dragen, vruchten vormen en een machtige ceder worden, zodat daaronder allerlei soorten vogels zullen wonen: in de schaduw van zijn takken zullen ze wonen. Dan zullen alle bomen van het veld weten dat Ík, de HEERE, de boom die hoog van stam is, vernederd heb. De boom die laag van stam is, heb Ik verheven, de jonge boom doen verdorren en de verdorde boom heb Ik doen uitlopen. Ík, de HEERE, heb gesproken en zal het doen.

EZECHIËL 17:22-24

De taal is natuurlijk symbolisch, net als in die andere passages. Maar dit verwijst naar het feit dat God Zijn Koninkrijk vestigt in de tijd van de Messias. Merk op dat Hij spreekt over planten. Het wordt een grote ceder en de vogels nestelen in zijn takken. In geen van deze oudtestamentische passages is dit een negatief beeld, en dat is het ook niet in de gelijkenis van Jezus. Wanneer Jezus zegt dat het mosterdzaad een grote boom wordt, zodat de vogels in de lucht in zijn takken komen nestelen, doet Hij geen negatieve voorspelling. Hij gebruikt eenvoudigweg dezelfde beeldspraak die overal in het Oude Testament te vinden is: die van een koninkrijk dat heerlijk is en goed functioneert, en dat veiligheid en een thuis biedt aan de dieren, of, binnen deze beeldspraak, aan het volk van God. Dit is dus geen voorspelling van Jezus dat er in de laatste dagen van het Koninkrijk van God verdorvenheid zal zijn.

5

Zuurdeeg en de groei van het Koninkrijk

Zo verdraait de bedelingenleer ook de gelijkenis van het zuurdeeg volledig. In de gelijkenis zei Jezus:

Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal doorzuurd was.

MATTHEÛS 13:33

Maar het systeem van de bedelingenleer zegt: „Nee, zuurdeeg stelt in de Bijbel het kwaad voor, en daarom spreekt Hij over kwaad dat in de laatste dagen het Koninkrijk van God doortrekt.” Dat is niet waar. Het is waar dat zuurdeeg soms het kwaad voorstelt, maar hier niet. Jezus zei:

Het Koninkrijk van God is als zuurdesem.

Het Koninkrijk van God is zelf niet kwaad. Het Koninkrijk van God is als zuurdeeg. Als iemand dus wil zeggen dat het Koninkrijk van God helemaal met zuurdeeg doortrokken zal raken, zal hij een andere gelijkenis moeten schrijven als hij het zuurdeeg iets kwaads wil laten voorstellen. Dat is niet de gelijkenis die Jezus vertelde.

Jezus zei dat het Koninkrijk van God als het zuurdeeg zelf is. Het wordt toegevoegd aan een veel grotere hoeveelheid deeg. Toch heeft het een geweldige uitwerking op zijn omgeving, zodat de hele deegklomp rijst door het zuurdeeg dat erin zit. Deze twee gelijkenissen zeggen hetzelfde over het Koninkrijk van God. Dat blijft zo, ondanks het misverstand van sommige hedendaagse uitleggers, die menen nieuwe, herontdekte waarheden te hebben gevonden en onderwijzen dat het Koninkrijk van God in de laatste dagen verdorven zal raken.

Dat is niet wat Jezus onderwees. Jezus onderwees dat het Koninkrijk van God een krachtige uitwerking op de samenleving zal hebben, zoals zuurdeeg uitwerking heeft op zijn omgeving in een deegklomp. De prediking van het Evangelie moet als een grote boom uitgroeien. Of, zoals Daniël het in Daniël, hoofdstuk 2, uitdrukte: het is als een klein steentje dat klein begint, maar uitgroeit tot een grote berg die de hele aarde vult. Het is hetzelfde idee. Het idee is dat het Koninkrijk van God klein begint. Het begon in de dagen van Jezus, toen Hij kwam, het vestigde en onze Koning werd. Wij die Hem volgen, zijn Zijn onderdanen.

Naarmate meer mensen zich van hun zonde afkeren, uit het koninkrijk van de duisternis overlopen en Jezus als hun Heere en Koning aannemen, groeit dat Koninkrijk. De omvang van een koninkrijk wordt namelijk afgemeten aan zijn bevolking. Iedereen die een volgeling van Christus is, is Zijn Koninkrijk binnengekomen. Paulus zei in Kolossenzen 1:13 dat God ons uit de macht van de duisternis heeft overgebracht naar het Koninkrijk van Zijn eigen geliefde Zoon. Wij bevinden ons er dus in, en er bevinden zich ook miljoenen en miljoenen anderen in.

Het Koninkrijk is inderdaad vanuit zijn nederige begin gegroeid, vanuit een begin ter grootte van een mosterdzaad, en is iets groots geworden. Van een klein steentje in de dagen van Jezus is het een grote berg geworden die tegenwoordig inderdaad de hele aarde vult. Het groeit nog steeds en het Evangelie wordt voortdurend in nieuwe landen gepredikt. De boom breidt zijn takken dus nog steeds uit en het zuurdeeg blijft steeds meer doortrekken.

Maar het uiteindelijke lot van het Koninkrijk van God is dat het uitwerking heeft op zijn omgeving. De wereld waarin wij leven, moet het effect van onze trouw aan Christus voelen. Die trouw moet de samenleving waarvan wij deel uitmaken sterk

veranderen. We zullen verder bestuderen wat Jezus over deze onderwerpen heeft gezegd. Hopelijk zullen we door de prediking van het Woord invloed hebben.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Jesaja 2:4
- Openbaring 11:15
- Mattheüs 13:31-32
- Mattheüs 13:33
- Daniël 4:11-12
- Ezechiël 31:5-6
- Ezechiël 17:22-24

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.